

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 3. Vtrum aqua sit propria materia Baptismi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](#)

Iudaica Euangeli promulgationem. Nec est necesse, vt cessante obligatione legis veteris statim inciperet in toto mundo obligatio legis nouae.

Tertia. Obijicitur Tertiò, Matth. 28. Dominus dedit Apostolis præceptum Baptizandi omnes gentes; sed hoc non poterat commodi fieri, nisi eas obligando ad Baptismum: ergo ex eo tempore omnes cœperunt obligari. Respondeo, solùm remotè & mediæ obligavit tunc gentes; nempe quatenus præcepit Apostolis, vt legem suam omnibus promulgent, & baptizent omnes; posita enim promulgatione, vult omnes obligare. Sicut si Rex præcipiat proregi, vt exigat à singulis certum tributum, non obligat subditos ad foliendū, nisi posita exactio.

Quarta. Obijicitur Quartò, Lex noua videtur promulgata in Pentecôte, quādo impletis omnibus fidei mysterijs, descēdit Spiritus S.; & Petrus solemniter Christum prædicauit. Respondeo, tunc capi quidem solemniter promulgari per Apostolos, sed hæc promulgatio non erat sufficiens vt simul vniuersum mundum obligaret. Deinde, hæc promulgatio solùm pertinebat ad Iudaos; vt colligatur ex cap. 2. Actorum: nam ad gentes non fuit facta, nisi aliquot annis post, quando Petrus missus fuit ad Cornelium. Actorum 10.

ARTICVLVS III.

Vtrum Aqua sit propria Materia Baptismi?

10
Errores
hæreticorū
circa mate-
riam Bap-
tismi.

R Espondetur affirmatiuè. Notandi sunt alii quot errores antiquorum hæreticorum circa materiam Baptismi. Primus est Gnosticon, qui negabant aquam sensibilem baptismu necessariā, teste Irenæo lib. 1. contra hæreses cap. 18. Hos fecuti Manichæi, qui putabant aquam, sicut & reliquias res corporeas esse à malo principio; teste D. Augustino hæresi 46. & Seleniani, qui etiam Baptismum in aqua non recipiebant; teste Augustino hæresi 59. Hi omnes volunt aquam in illis verbis Ioannis 3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua &c. metaphorice sumi: sicut accipitur cap. 4. cùm Dominus ait, Si quis biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non siet in æternum.

Secundus error est Iacobitarum, qui exorti sunt circa annum 590. Hi imprimebant candente ferro frontibus hominum figuram Crucis; quia scriptū est, Ipse vos baptizabit Spiritu sancto & igne. Testatur Bernardus Lutzenburgensis in Catalogo; & San derus lib. 7. visibilis Monachus.

Tertius error fuit Flagellantiū in Gallia & Germania circa annum 1350. Hi volebant materiam Baptismi esse proprium sanguinem flagello elicatum: contra quos Gerson fecit quedam tractatum.

11
Sententia
Catholica,
& de fide.
Sed fide tenendum est, Baptismi materiam esse veram sensibilem & vsualem aquam. Definitur in Cōcilio Lateranensi Capitulo Farnèser. Et in Florentino in decreto vñionis Armororum: & in Tridentino fess. 7. can. 2.

Probatur ex Scripturis: Primò, Ex novo Testamento, Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto: quæ verba sub peccata anathematis vetat Concilii Tridentini detorqueri ad metaphoras. Et cōfirmatur Act. 8. v. 36. Ecce aqua; (inquit Eu-

nuchus) quis prohibet me baptizari? Et ad Ephes. 5. y. 26. Mandans eā lavacrum aqua in verbo. Vnde Apost. ad Corinth. 10. comparat Baptismum mari Rubro: Et Petrus epist. 1. cap. 3. comparat Diluvio.

Secundò. Idem probatur ex veteri testamento. Ezechielis 36. v. 25. Effundam super vos aquam mandam. Et Zacharia 13. v. 1. In illa die erit fons patens domini David in ablutionem peccatorum. Quod vt Deus præsignaret, multa admiranda per aquam ab initio effectis; vt pulchritudine ostendit Tertullianus lib. de Baptismo, & Hieronymus epist. ad Oceanum, & alij Patres. Primo, In exordio mundi, Spiritus sanctus ferebatur super aquas, fouens eas: Genes. 1. v. 2. Secundò, Collocata est magna pars aquarum super firmamentum: ibidem. Tertiò, Aquis datum est primum præceptum, seu prima benedictio vt animas proferret, teste Tertulliano & Hieronymo. Nam quinto die dictum est, Producant aqua reptile anima viuentis, & volantib; quo insinuatum est, benedictione & imperio Dei Baptismum sensata pennataque animalia in cœlum volantia editurum. Quartò, Per aquam delentur peccata, seu peccatores in Diluvio, & saluantur iusti: Genesis 7. & 1. Petri 3. Quintò, Saluantur Israëlix per mare R̄ubrū, & submergantur Egypti: Exod. 14. Sextò, Mundatur Naaman à lepra; 4. Reg. 5. Septimò, Curantur omnes languores in probatica Pilscina: Ioannis 5. Octauo, Dominus primum Miraculum fecit in aquis, conuertens eas in vinum in nuptijs. Ioannis 2. Et similiter ultimum, quando ex latere Fluxit sanguis & aqua, Ioannis 19.

Congruentia inter aptissimam sunt effectus baptismi significandis: vt effectus ostendit Iustinus Apolog. 2. & Leo serm. 4. & 5. aqua & Baptismi.

Tertiò Probatur: Ex proprietatibus aquæ, que significat cupiditatem extinctionem. Secundò, Maeulas corporis eluit. Tertiò, Animantia suffocat: vnde rectè designat & peccatorum abfersionem, & irrationalium concupiscentiarum interitum. Quartò, Perspicua est ad illuminationem: vnde significat illuminationem animæ. Quintò, Emolliit indurata: ita baptismus eorū durum emolliit. Sextò, Est secunda: nam omnia semina habent vim aquæ. Vnde ad gerandum nouum hominem apostolus. Hinc Tertullianus lib. de Baptismo, Primus liquor, quod vine ret, edidit; ne mirum sit in baptismō, si aqua animare nouerunt. Septimò, Mergendo hominem in aqua, optimè Christi lepiduram exhibemus. Vide D. Thomam. His adde; Aquam ubique presto esse, & facillimè ab omnibus haberi; vnde etiam hac ratione erat apostolica Baptismi Sacramento, quod cùm inter omnia sit maxime necessarium, debet esse maximè promptum, & expeditum.

Sed Contrà. Primò, Scriptura comparans Baptismum Ioannis cum baptismo Christi, semper dicit Ioannem baptizare aquâ, Christum spiritu sancto & igne. Patet Matth. 3. Luca 3. Ioannis 1. Ergo Christi Baptismus nō fuit in aqua.

Respondeo; Census est; Baptismum Ioannis esse in aqua tantum, nec dare Spiritum sanctum. Quod autem locis illis dicitur, Ille baptizabit spiritu sancto & igne, significatur Spiritum sanctum effundendum in Apostolos sub specie ignis seu igne. linguarum ignearum; ita Hieronymus in cap. 3. Matth. vel, Christum baptizaturum suos spiritu sancto; id est, p̄sigatur copiosa Spiritus sancti effusione,

12

36 Qu. 66. De Pertinent. ad Sacram. Baptismi. Art. 4.5. Dub. 1.

effusione, idque, tum in Baptismo, tum in reliquis Sacramentis, tum etiam igne Purgatorij, si quid superfit purgandum, vt ibidem Hieronymus & Origenes hom. 24. in Lucam. Baptizare enim id est aliquando quod *Purgare*. Potest etiam per *Ignem* intelligi generatim omnis afflictio, qua purgamur sive in hac vita, sive futura: & hic videtur verus sensus huius loci.

An in area-
na quando-
que queat
baptizari.

Dices Secundus, Nicophorus lib. 3. histor. cap. 37. refert, quemdam Iudeum in magno morbo cum desiderio Baptismi flagaret, & aqua decesset, fuisse arenâ perfusum, & subito conualuisse: ergo in necessitate non sola aqua est materia.

Respondeo, Quod conualuerit, accedit ex magno desiderio Baptismi, Deo operante miraculū; non quod Baptismus ille ratus esset; nam postea fuit aquâ baptizatus, vt ibidem Nicophorus.

ARTICVLVS V.

Vtrum hac sit Forma: Ego te Ba-
ptizo in nomine Patris, &
Filii, & Spiritus sancti.

R Espondetur Affirmatiuē. Notandum est, Fuisse varios errores circa formam baptismi. Primus est eorum, qui tempore Apostolorum baptizabant *In tribus fine initio Principijs*, vel *In tribus Filii*, vel *In tribus Paracletis*: vt patet ex can. 48. Apostolorum. Secundus est Gnosticorum, qui baptizabant *In nomine ignoti Patris omnium, & veritatis omnium Matri*, & in nomine descendenti IESV ad rationem & redemptonem, & communionem virtutum; teste Irenaeo lib. 1. contra haereses cap. 18. vbi vide & alias formas. Tertius error est Paulianistarum & Cataphrygum, qui non baptizabant *In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti*, vt refertur I. Qu. 1. Can. Cataphryga. Quartus fuit multorum Arianorum, qui etiam non seruabant veram formam; inter quos quidam Deuterius ita baptizabat, *Baptizatur Barabas in nomine Patris per Filium in Spiritu sancto*; sed aqua, quæ erat in lauacro, repente euanuit: vt refert Nicophorus lib. 16. cap. 35. Quintus fuit Eunomianorum, qui baptizabant *In Christi mortem*, teste Socrate lib. 5. cap. 23. Sextus est hereticorum nostri temporis, qui etiâ vera forma vntantur; tam dicunt illam non esse necessariam; concione enim sufficere. Contra quos actum suprà.

Contra hos errores, fide tenendum est, legitimam & necessariam formam esse, Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Colligitur Matthœi 28. Euntes docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti; iuncta Ecclesiæ traditione, & Patrum interpretatione. Definitur etiam in Concilio Florentino & colligitur ex Tridentino less. 7. can. 4. de Baptismo: estque sententia omnium Patrum & Doctorum.

Adverte tamen, Non omnia verba huius formæ esse necessaria ad Sacramenti substantiam; licet sint necessaria, vt seruetur Ecclesiæ præceptū. Si tamen prætermitteretur Ego, vel nullum esset forma peccatum, vt vult Albertus; vel solùm veniale, vt vult Sotus: expressio enim ministeri nec implicita nec explicita est necessaria; vt patet ex forma Græcorum. Ratio est: quia nihil facit ad significandum Sacramenti effectum. Sed occurunt aliquot dubia.

D V B I V M I.

Vtrum Actio Baptizandi sit necessario exprimenda?

H Eretici & Catholici omnes admittunt a-
ctum baptizantis exprimendum; quod de-
finitū est ab Alexandro III. Cap. Si quis puerum.
de Baptismo & eius effectu. Si quis, inquit, puer
in aquam immerserit in nomine Patris, & Filii, & Spi-
ritus sancti, & non dixerit, Ego te baptizo, puer non est
baptizatus. Idem patet ex Flarentino, vbi hæc
forma præscribitur. Ratio est: Quia si non expri-
meretur actus baptizandi, forma non significaret
effectum Sacramenti: & proinde significatio Sa-
cramen-

13
Ex de fide.

Regule
duæ circa
dubiam
aqua in
Baptismo.

R Espondetur, debere esse veram aquam, ita ut speciem seu naturâ aquæ visualis habeat. Est fide tenendum. Definitur in Concilio Tri- dentino less. 7. can. 2. de Baptismo. Quæ autem sit vera aqua, & quæ non, est Philosophorum & Medicorum disceptatio.

Duæ tamen regulae, hac in re, sunt consideran- dæ. Prior est, quando dubium est, sit ne vera aqua, an non, nullo modo esse adhibendam baptismum, nisi in extrema necessitate, quando alioquin homo sine Baptismo esset moriturus; tunc enim etiam dubia materia adhiberi debet, v.g. aqua rosacea, vel cerevisia. Quia non omnino constat, an specie differat ab aqua: vnde non confat talem Baptis- tum esse inualidum; ac proinde in extrema ne- cessitate esset adhibendus: hæc enim necessitas postulat, vt omni ratione licita succurramus. At- qui hic nullum peccatum est; nam extrema ne- cessitas excusat à sacrilegio, quod hic alioquin esse possit. Sacrilegus enim est, qui adhibet incertam materiam, dum certæ copia est; non autem, qui ad- habet incertam, quando alia haberi nequit, & res sine periculo salutis æternæ nequit differri. Altera regula est: qui baptizatus est materiâ ambiguâ, debet postea, si superiuuat, rebaptizari sub con- ditione.

14
An Niue
possit bap-
tizari.

Petes, Vtrum Niue possit conferri Baptismus? Respondeo, Etsi Niue videatur eiusdem naturæ cum Aquâ, tamen non potest fieri Baptismus in Niue nisi liquefacta, quia non potest per eam fieri ablution; Aqua enim dumtaxat ratione ablutionis est mate- ria baptismi. Vnde res omnis, quæ non habet na- turam Aquæ; vel si habet, non tamen est in statu idoneo ad ablendum, non potest esse baptismi materia. In extrema tamen necessitate, quando alia ratio non suppeteret, posset & deberet infans Niue perfundi cum solita verborum formula. Nâ quidam existimant, inter quos Ioannes Maior, suf- ficiere ad essentiam Baptismi aquæ contactum, et iam si nulla sequatur ablution.